

Аналізуючи дані літератури та досвід вітчизняних і зарубіжних практиків, ми під час тривалого спостереження за технологічними процесами і обробками поросят визначили наступні причини виникнення пупкових гриж в умовах даного господарства.

Натягування пуповини під час її переривання у новонароджених поросят, яке може сприяти розширенню пупкового отвору. Це відбувалося у випадку неправильного її переривання персоналом чи зачіпання нею поросятами за оточуючі предмети (решітка підлоги родильного боксу тощо).

Раннє перерізаня пуповини у поросят, яке часто супроводжувалося кровотечею з її кукси і витіканням з неї частини вартонових драглів, котрі відіграють важливу роль у природному закритті пупкового отвору.

Залишення довгої кукси пуповини оператором, що створює умови для її періодичного натягування та травмування пупкового отвору, який ще не заріс.

Збільшення з різних причин внутрішньочеревного тиску у поросят, яке може сприяти порушенню цілісності черевної стінки, найслабкішим місцем якої є пупковий отвір у період його заростання. Це відбувалося у наступних випадках: придушування поросят свиноматками, бійки між поросятами за сосок, неправильна фіксація поросят при їх обробках та кастрації, тривалі діареї чи запори у поросят.

Гнійне запалення пуповини, яке виникало у разі її забруднення безпосередньо руками оператора чи інструментами (ножиці, затискач) і непроведення обробки кукси анитсептиком, через залишення довгої кукси пуповини.

Відставання у рості і розвитку новонароджених поросят, яке було спричинене різними факторами, що призводило до знижується тонуc тканин, у тому числі м'язів черева та пупкової ділянки зокрем.

Таким чином, в умовах даного господарства левову частку грижоносіїв становили тварини з технологічної групи “поросята до відлучення”, у яких основну масу гриж складала пупкові, а причинами їх виникнення були помилки в організації певних технологічних процесів та у проведенні окремих обробок.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Харенко М.І., Черненко М.В. Біотехнологія розмноження свиней. К.: Ветінформ, 1996. 216 с.
2. Профилактика грыж у свиней/А.Н. Елисеев и др. Актуальные проблемы вет. хирургии: Труды Международ. науч.-практ. конф. Воронеж, 1999. С. 184–185.
3. Жолнерович М.Л. Пупочные грыжи у свиней (этиопатогенез, иммунология, способы лечения): автореф. дис. ... канд. вет. наук: 16.00.05. Витебск, 2001. 19 с.
4. Тихонюк Л.А., Нагорний В.В., Чернозуб М.П. Застосування одноповерхового вісімкоподібного шва для закриття грижового кільця при герніотомії у поросят. Тези доповідей V Державної наук.-практ. конф. Біла Церква, 2006. Ч. 1. С. 6–7.

УДК 626.145.19/24.7

ФАЩІЛІН В.Я., магістрант

Науковий керівник – **АНДРІЄЦЬ В.Г.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ РІЗНИХ ПРОТИЗАПАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ПРИ КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ СОБАК ЗА ПОВЕРХНЕВОЇ ПІОДЕРМІЇ

Гнійні ураження шкіри у тварин є актуальною проблемою ветеринарної медицини. Метою нашої роботи було вивчити ефективність засобів протизапальної терапії за лікування собак з гострим гнійним запаленням шкіри. Встановлено, що використання засобів протизапальної терапії за комплексного лікування собак з гнійними захворюваннями шкіри виявляє виражену клінічну ефективність.

Ключові слова: піодермія, протизапальна терапія, собаки.

Гнійні ураження шкіри у тварин є актуальною проблемою ветеринарної медицини як з точки зору розвитку антибіотикорезистентності так і з боку потенційної можливості ураження людей [1]. Основою методів лікування тварин з піодермією є протимікробна терапія. Як правило, частіше призначають сильніші антибіотики з використанням більш високих доз та максимальної тривалості застосування [2, 3].

Вибір антибіотиків для лікування тварин з піодермією базується на цитологічному дослідженні, а також на результатах культивування та визначення чутливості виявлених мікроорганізмів до протимікробних препаратів [4]. Разом з тим багато дослідників відмічають важливу патогенетичну роль запальної реакції у розвитку уражень шкіри різного генезу у тварин [5, 6].

У зв'язку з цим метою нашої роботи було вивчити ефективність засобів протизапальної терапії за лікування собак з гострим гнійним запаленням шкіри. Для цього нами був проведений аналіз даних наукової літератури, щодо ефективності використання протизапальних засобів у комплексному лікуванні гнійних уражень шкіри у собак.

Kamr A. та співав. [7] вивчали терапевтичну ефективність, протизапальну та антиоксидантну дію гелевої мазі алое вера (*Aloe Barbadensis*) за стафілококового дерматиту у собак. У тварин контрольної групи для лікування використовували гентаміцинову мазь. Було встановлено, що препарат *A. Vera* виявляє виражений лікувальний, антибактеріальний та протизапальний вплив за стафілококової піодермії собак. На думку авторів позитивний терапевтичний вплив препарату в першу чергу обумовлений його протизапальними властивостями.

Інші автори [8] за комплексного лікування собак з піодермією ускладненою гангренозними явищами використовували кортикостероїдний препарат – преднізолон. Було встановлено, що за поєднаного використання протимікробної і протизапальної терапії покращується ефективність лікування та зменшується ймовірність рецидиву захворювання.

Bardagi M. та співав. [9] описують випадок нейтрофільного дерматиту у собаки подібного за перебігом до класичної піодермії у людини. Виразений терапевтичний ефект був отриманий за поєднаного використання преднізолону та циклоспорину.

Отже, використання засобів протизапальної терапії за комплексного лікування собак з гнійними захворюваннями шкіри виявляє виражену клінічну ефективність. Однак питання, щодо правильного вибору дози та тривалості застосування протизапальних препаратів, принципів їх поєднання з протимікробними засобами потребують подальшого вивчення. Також заслуговують на увагу дані про те, що накопичення антибіотиків, зокрема енрофлоксацину, є значно більшим в ураженій запаленням шкірі ніж у зорових сусідніх її ділянках [10].

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Multidrug and methicillin resistant *Staphylococcus pseudintermedius* as a cause of canine pyoderma: a case report / Vincze S. et al. *Berl Munch Tierarztl Wochenschr.* 2010. Vol. 123(9-10). P. 353-8.
2. Prospective study of bacterial overgrowth syndrome in eight dogs / Pin D. et al. *Veterinary Research.* 2006. Vol. 158(13). P. 437-441.
3. Deep pyoderma caused by *Burkholderia cepacia* complex associated with ciclosporin administration in dogs: a case series / Banovic F. et al. *Vet Dermatol.* 2015. Vol. 26(4). P.287-364.
4. Wildermuth B.E., Griffin C.E., Rosenkrantz W.S. Feline pyoderma therapy / *Clin Tech Small Anim Pract.* 2006. Vol. 21(3). P. 150-156.
5. Peuckmann V., Fisch M., Bruera E. Potential novel uses of thalidomide: focus on palliative care. *Drugs.* 2000. Vol. 60(2). P. 273-292.
6. Fluorescence biomodulation in the management of canine interdigital pyoderma cases: a prospective, single-blinded, randomized and controlled clinical study / Marchegiani A. et al. *Vet Dermatol.* 2019. Vol. 30(5). P. 371-e109.
7. The therapeutic efficacy of Aloe vera gel ointment on staphylococcal pyoderma in dogs / Kamr A. et al. *Vet World.* 2020. Vol. 13(11). P. 2371-2380.
8. Simpson D.L. Burton G.G., Hambrook LE. Canine pyoderma gangrenosum: a case series of two dogs. *Vet Dermatol.* 2013. Vol. 24(5). P. 552-e132.
9. Bardagi M, Lloret A, Fondati A, Ferrer L. Neutrophilic dermatosis resembling pyoderma gangrenosum in a dog with polyarthritis. *J Small Anim Pract.* 2007. Vol. 48(4). P. 229–232.
10. DeManuelle T.C., Ihrke P.J., Brandt C.M., Kass P.H. Determination of skin concentrations of enrofloxacin in dogs with pyoderma. *Am J Vet Res.* 1998. Vol. 59(12). P. 1599–1604.